

IN DE KLAS!

Door: Rina Molenaar

- VERVOLG -

‘Spelletjestijd! Elizabeth mag eerst een spel kiezen... Jonathan, jij bent twee... Alex, jij bent drie...!’

Geroezemoes vult de klas.

Dan zegt de juf: ‘Carlos, met jou wil ik een spel doen. Kom maar mee.’

Carlos kijkt verbaasd. Waarom met hem?

Hij loopt naar haar toe. Ze glimlacht en pakt haar tas. ‘Loop je even mee? Ik wil je iets vragen, zonder dat anderen het horen.’

Zijn hart bonkt. De biljetten branden in zijn zak.

Was hij maar thuis, had hij het geld maar ergens verstopt.

Op de gang loopt de juf naar de hoek van de gang waar een tafeltje staat met twee stoelen. Ze gaat zitten en maakt een uitnodigend gebaar naar Carlos.

‘Hoe gaat het met je, Carlos?’ vraagt ze met een doordringende blik.

Carlos krijgt het warm.

Ze legt een hand op zijn arm. ‘Is er iets?’

Hij kijkt om zich heen. Dan barst hij los.

‘Ik... ik heb geld gestolen. Uit uw tas. Ik wilde het niet, maar ik deed het toch... Alex...’

De juf legt haar andere hand op zijn schouder.

‘Wat bedoel je?’ vraagt ze zacht.

Carlos vertelt alles. Over Alex, de bende, het geld, de druk. Hij blijft maar praten.

Dan ritst hij zijn broekzak open en legt het geld op tafel.

De juf luistert, streelt zijn arm. Op de gang is het stil. Alle kinderen zijn in de klas. De juf kijkt Carlos aan en zegt dan: ‘Je bent niet de enige, Carlos. We weten dat de bendes in zone 7 weer actief zijn. Ik merkte dat je je anders gedroeg. Daarom riep ik je. Het geld had ik nog niet gemist, maar ik ben blij dat je het eerlijk vertelt. Hier op school ben je veilig.’

Carlos kijkt om zich heen en zegt dan snel tegen de juf:

‘Maar u mag dit niet aan Alex vertellen. Hij doet me wat als hij het weet.’

De juf kijkt hem lang aan. ‘Ik beloof dat ik niets tegen Alex zeg. Maar jij loopt nu wel gevaar. We moeten iets doen. Weet je moeder dit?’

Carlos schudt zijn hoofd. ‘Nee, helemaal niks.’

‘Straks na school loop ik met je mee naar huis. Dan praten we met je moeder. En ik vraag of je mee mag op zomerkamp. Je weet wel, het kamp waar vorige maand een uitnodiging voor kwam. Jouw mama wilde liever niet dat jij meeging omdat ze je thuis nodig had, zei ze tegen me. Maar als ze dit hoort vindt ze het vast goed. Er is nog een plekje. Dan ben je even uit de buurt. Wij zullen de politie informeren zodat ze aangepakt worden. Ze komen er nooit achter wie het aan de

politie heeft gemeld. Daar zorg ik voor. Hopelijk is het opgelost als jij weer terug bent van kamp, maar we houden het in de gaten.'

Carlos knikt. Samen lopen ze terug naar de klas.

Daar gaat Carlos bij een groep kinderen staan en laat zich meenemen in het spel.

Hij voelt zich een stuk lichter.

Straks naar huis. Met de juf.

En wie weet... morgen al op kamp!

- EINDE -

